

UNIVERZITA KARLOVA
PRÁVNICKÁ FAKULTA
KATEDRA EVROPSKÉHO PRÁVA
nám. Curieových 7, 116 40 Praha 1
tel.: ++420 2 21005566
mail: dolejsi@prf.cuni.cz
UNIVERSITAS CAROLINA
FACULTAS IURIDICA
CATHEDRA IURIS EUROPAEI

POSUDEK Oponenta Disertační práce

Jméno doktoranda:	Mgr. Martin Krčmář
Téma práce:	Soutěžně-právní aspekty obchodní dohody EU s Peru a Kolumbií
Rozsah práce:	495 772 znaků včetně mezer
Datum odevzdání práce:	9. 4. 2020

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma disertační práce je poměrně unikátní až exotické, a to jak v kontextu evropského soutěžního práva, tak zejména informací o soutěžním právu dostupných odborné veřejnosti v ČR. Obeznamenost s antitrustem zemí Latinské Ameriky je obecně velmi malá, proto je jeho představení v rámci česky psaných prací o soutěžním právu zajímavým a záslužným počinem. Navíc zvolený kontext relativně nedávno uzavřených obchodních dohod mezi EU a Peru, Kolumbií, Ekvádorem činí téma práce nejen nové, ale i aktuální.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Výše zmíněná exotičnost zaměření disertační práce logicky implikuje jeho náročnost přinejmenším co do sběru a systematického zpracování informací o soutěžním právu Peru, Kolumbie (v menší míře pak i Ekvádoru). Dobrá znalost lokálních právních řádů a samozřejmě i právnické španělštiny jsou minimálními vstupními předpoklady, které bylo pro zdárné zpracování disertace třeba doplnit studiem relevantních latinskoamerických pramenů a judikatury. I když doktorand v Peru dlouhodobě působí, což mu skýtá výhodu oproti v EU usazeným autorům, nijak to nesnižuje význam jeho kvalitní orientace v právních rádech studovaných latinskoamerických zemí pro zvládnutí zkoumané problematiky.

Aby práce nebyla pouhým popisem a analytickým komentářem soutěžně-právních ustanovení obchodní dohody, snažil se autor ukázat širší rámec soutěžně-právních předpisů na straně EU i latinskoamerických zemí a přidat tak práci určitý teoretický rozměr. Prokázal tak nepochybné a rozsáhlé znalosti v oboru ochrany hospodářské soutěže, byť k tomu, jak tuto teoretickou část uchopil metodologicky a jakým obsahem ji naplnil, má oponent výhrady, které budou rozvedeny níže.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce zpracována dostatečně kvalitně. Je sepsána jasným a srozumitelným jazykem, v požadované formální úpravě, s minimem překlepů. Rušivě však působí snaha o didaktické zvýrazňování některých pasáží, a to místy podtržením, místy použitím tučného písma, což jsou způsoby zpracování textů učebnic, nikoli odborných výzkumných pojednání.

K hodnocení formální stránky práce patří i pochvala za kvalitně zpracovaný Závěr (naopak v Úvodu chybí představení metody a pramenů, jakož i širšího kontextu). Na velmi dobré úrovni je rozsah i seznam použitých pramenů, a také vlastní užití těchto pramenů při zpracování textu (333 odkazů pod čarou).

Struktura práce je v první části logická a dobře vede čtenáře od představení obchodní dohody k jejím soutěžně-právním ustanovením (kapitoly 1-2). Následují „přidavky“ na tři související témata, jejichž zařazení do práce pravděpodobně nemělo stejné důvody a působí někdy dojmem aktualizací přílohy (kap. 5 Přistoupení Ekvádoru k dohodě), jindy snahou o doplnění kontextu (kap. 4 Odpovědnost fyzických osob za protisoutěžní delikty) a také zřejmě zužitkováním starší obsáhlé práce (kap. 3 Vertikální omezení), jak nakonec autor přiznává v poněkud neorganicky zařazené osobní vsuvce na str. 108. Ani těmito „přidavkům“ nechybí kvalita podávané informace a jejího rozboru, nelze se však ubránit dojmu, že přinejmenším kapitoly 4 a 5 měly být na základě promyšlenější metodiky uchopení tématu zařazené do struktury hlavního výkladu.

4. Vyjádření k práci

Práce má silné i slabé stránky, jak již částečně vyplynulo z předchozího hodnocení.

Mezi silné stránky práce patří již uvedená nesporná kompetence autora v soutěžním právu EU i jmenovaných latinskoamerických zemí, která se projevuje správnou a zralou argumentací, jakož i kvalitním, srozumitelným podáním dané problematiky. Zejména části obsahující vhledy do soutěžních předpisů a praxe Peru a Kolumbie jsou velmi zajímavé, pro čtenáře obohacující a, jak již

bylo též zdůrazněno, v českém kontextu zřejmě unikátní. Tuto stránku práce nelze náležitě neocenit, protože v u nás běžně dostupné soutěžně-právní literatuře nemá srovnání. Přínosnost hodnocené disertační práce pro „rozmnožení poznání“ je tedy dle oponenta mimo diskusi.

Za chvályhodné je dále možné označit autorovu snahu získávat a ověřovat informace přímo u soutěžních autorit (zde ohledně vzájemné spolupráce – poskytování aktivní zdvořilosti) a nezůstávat pouze u informací již publikovaných. Disertační práce je tedy přinejmenším místy i produktem originálního „terénního průzkumu“.

Za největší slabinu hodnocené práce považuje oponent její stylovou a metodologickou rozkolísanost a nejednotu, které jsou zřejmě důsledkem nedostatečné předběžné promyšlenosti, anebo nedostatku disciplíny autora při jejím psaní. Práce v sobě mísí styl volné eseje s řadou osobních obrátů a subjektivních vyjádření („dle mého názoru“, „domnívám se“, „chtěl bych“), až po spíše nemístnou životopisnou vzpomínku na str. 108, dále styl učebnice základů soutěžního práva (zvýrazňování klíčových pasáží a pojmů), pro níž je typické zatěžování textu citacemi všeobecně známých a dostupných předpisů EU (sub-kapitola 2.3.2.1.1. Právní úprava zakázaných dohod v EU), případně základním výkladem úvodu do práva EU v oblasti vnějších dohod a ochrany hospodářské soutěže (odkazujícím často na základní učební texty k právu EU, dostupné českému čtenáři v několika vydáních). K těmto dvěma stylům a pojetím, které do disertační práce nepatří, jsou v práci přítomny části dostatečně odborné, plné nových informací, skutečně rozmnožující poznání českého čtenáře o soutěžním právu.

Zejména pasáže o soutěžním právu EU (ač věrně podané co do jeho obsahu a interpretace) působí v textu práce jako „vata“, neboť jednak jsou pro evropského čtenáře zbytečně rozsáhlé, zbytečně opakující v řadě učebnic snadno dostupné „pravdy“, a hlavně uvádějí příklady rozhodnutí vybrané na základě, zřejmě subjektivního, autorova výběru, nikoli na základě nějaké předem vyložené metody, anebo podřízené potřebě následné komparace (chybí skutková podobnost s případy řešenými v Peru či Kolumbii). Tyto pasáže tedy přímo neslouží ani následnému srovnání s platným právem a aktuální právní praxí v latinskoamerických zemích. Ač autor práce při výkladu práva a jeho aplikace v Peru a Kolumbii místy odkazuje na shody a rozdíly s EU, nejedná se o důslednou, metodicky vedenou komparaci, kterou by bylo možné označit za samostatný, originální a přínos práce. Tím, že v práci chybějí dílčí závěry – shrnutí na konci velkých obsahových kapitol (zejména kap. 2 a 3, které obsahují nevíce výkladu předpisů a praxe EU, Peru, Kolumbie) - je navíc komparativní aspekt práce spíše ještě upozaděn a její přínos tak skutečně spočívá hlavně ve výkladu exotické latinskoamerické právní problematiky.

Na některých místech práce pak, bohužel, slouží hromadění příkladů z praxe jen k doložení tvrzení, která nejsou ani nová ani sporná (a čtenáře není třeba rozsáhle přesvědčovat) ani nejsou předmětem dalšího vlastního zkoumání. Tak je tomu u příkladů potřeby mezinárodní spolupráce soutěžních úřadů a sblížení národních soutěžních pravidel v 1. kapitole práce. Bylo-li úkolem těchto a dalších exkurzí do práva EU, a soutěžně právní judikatury obecně, dodat informačně-analytické a komentářové práci více teoretický rozměr, má oponent za to, že kýženého efektu nebylo výše popsaným způsobem dosaženo.

Ačkoli uvedené výtky svědčí o tom, že k práci bylo třeba přistoupit s promyšlenější koncepcí, jasnější metodou a vyšší tvůrčí disciplínou, oponent ji celkově považuje za zajímavou a přínosnou, dokládající autorovu odbornost ve zkoumané problematice i schopnost právního psaní, a proto s výhradami – které mohou být předmětem diskuse v rámci obhajoby - za splňující nároky kladené na PF UK na disertační práce.

Výrok oponenta proto zní:

Tuto disertační **doporučuji k obhajobě** před příslušnou komisí v rámci řízení o získání titulu Ph.D.

Otázky k obhajobě:

1. EU nyní diskutuje o reformě svého nařízení o kontrole spojování, mj. s cílem bránit tzv. *pre-emptive mergers* nebo také *killing acquisitions*, kdy velké zavedené podniky skupují zajímavé technologické start-upy s velkým budoucím potenciálem, ale aktuálně bez zisku i většího obratu. Neměla by se EU poučit u Kolumbie a nastavit notifikační / jurisdikční kritéria podobně jako je tomu v čl. 9 kolumbijského zákona č. 1340? Jaký je na to váš názor, jaká shledáváte pro a proti?
2. Na str. 56 uvádíte zajímavé, národně specifické a zcela nedoktrinální, stanovisko prof. A. Bullarda proti výkonu kontroly spojování na menších „emerging markets“. Má takový přístup potenciál stát se standardem zemí třetího světa, jejichž hranice jsou otevřeny zahraniční konkurencí a nehrozí monopolizace trhů domácími „šampiony“?

V Praze dne 25. 5. 2020

Václav Šmejkal
doc. JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.
oponent disertační práce